

РЕШЕНИЕ

№ 435

гр. София, 22.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 13.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8049** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК във връзка с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Делото е образувано по повод искова молба от С. Д. П. от [населено място] чрез адв. Б. В. при САК срещу Областна дирекция на вътрешните работи П., при следните твърдения и съображения:

Сочи, че със Заповед за прилагане на ПАМ№18-03-10-000126 от 08.04.2018г. на Началника на РУП П. към ОД на МВР П. , личният автомобил на ищеца е deregистриран и са отнети 2 броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС] и СРМПС №006830447, за срок от 11 месеца.

При проведено съдебно оспорване, с Решение №544/041.2018г., постановено по АД 436/2018г. по описа на АС Пазарджик, заповедта е отменена. Решението е влязло в сила на 25.10.2018г., като необжалвано.

За периода , в който е бил спрян от движение автомобила, лицето е наело автомобил – от 01.06.2018г. – 30.06.2018г. и от 01.08.2018г. – 30.09.2018г. Субару Л., с [рег.номер на МПС] , от лицето А. Г. И., при обща наемна цена 2 100 лева.

Счита, че така заплатената цена представлява щета, възникнала в правната сфера на лицето, вследствие от незаконосъобразната заповед, като такава представлява и невъзможността да ползва собствения си такъв.

Претендира от ответника да му заплати обезщетение в размер на 2 100 лева, заплатени от лицето по договора за наем на автомобил, който да е заместващ на ползването на собствения му такъв, deregистриран за посочения период, вследствие от

незаконосъобразна заповед, установено по надлежния ред.

В проведеното съдебно заседание ищецът се представлява от адв. В. и моли за уважаване на исковата молба. Претендира разноските по делото, за които представя списък.

Ответникът Областна дирекция на МВР П. се представлява от юрк П.. Намира още, че заплащането на сумата се явява недоказано. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски в настоящото производство.

Представителят на СГП намира исковата молба за доказана и основателна.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото, поотделно и в тяхната съвкупност и въз основа на Закона, намира за установено следното:

Исковата молба е допустима за разглеждане, подадена от надлежна страна, срещу пасивно легитимиран ответник – Областна дирекция на МВР П., която е самостоятелно юридическо лице, към която структура е органът, издател на отменения акт.

Разгледана по същество, същата е основателна.

За да достигне до този извод, съдът съобрази следното:

В производствата по ЗОДОВ, родово подсъдни за разглеждане от административните съдилища по процесуалния ред на АПК /арг. чл. 128, т. 5 от АПК/ са искания за обезщетения за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжности лица. Последните се разглеждат по реда на чл. 203 и сл. от АПК и по същността си представляват исково производство, за процесуалния ред на което субсидиарно /извън глава XI-та на АПК/ се прилага ГПК. Предмет на дело от такъв характер са обективно съединени искове за установяване на незаконосъобразността на административен акт, отменен по надлежния ред, респ. действието или бездействието на административен орган или длъжностно лице и предизвиканите от същите вреди /имуществени или неимуществени/, настъпили в правната сфера на ищеца, което предполага доказване и на причинната връзка между тях.

За да е налице основание за ангажиране отговорността на държавата или общините е необходимо да са осъществени елементите от фактическия състав на разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - наличие на незаконни актове, действия или бездействия, извършени от длъжностно лице при ответника, претърпяна вреда от ищеца и причинна връзка между тях. Доколкото производството е исково, в тежест на ищеца е да докаже фактите и обстоятелствата, които са предпоставка за ангажиране на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Първата предпоставка за водене на производството, а именно – незаконосъобразен акт. В процесния случай тази предпоставка безспорно е налице, доколкото е постановено Решение № 544/04.10.2018г. на Административен съд Пазарджик, по административно дело I 436/2018г., с което актът е отменен, а същото е влязло в сила на 25.10.2018г.

Втората предпоставка за уважаване на иск от типа на процесния, е реализиране на вреди в правната сфера на ищеца.

В процесния случай се установява, а и от назначената по делото съдебно – счетоводна експертиза безспорно се доказва, че действително е бил сключен договор з наем на автомобил, който има за цел обслужване на семейството на ищеца, поради лишаването му от такъв, вследствие на заповедта. Сключен е договор з наема от 01.06.2018г. – 30.06.2018г. и от 01.08.2018г. до 30.09.2018г. с лицето А. И. за ползване

на автомобил СУБАРУ с рег. № СВ4424, за което е заплатена обща стойност от 2 100 / две хиляди и сто/ лева за периода.

Тази сума е обложена по ЗДДФЛ, което доказва плащането ѝ от страна на ищеца. Същата отговаря и е съответна на адекватната пазарна цена за наем на автомобили за процесния период. Следователно, доказва се безспорно направен разход от 2100 лева за обезпечаване на него и семейството му от автомобил в периода, в който неговият личен такъв е бил дерегистриран с отменената заповед.

По мнение са съда, налице е и третата предпоставка на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, а именно – причинна връзка между направените вреди и установеното поведение на администрацията. Очевидно е, че така направеният разход е за наем на автомобил, който обхваща периода, в който личният такъв на ищеца е бил спрян от движение. Необходимостта от ползване на такъв е ирелевантна за производството, като за нуждите му съдът приема за достатъчно да бъде установено, че П. е направил разход за осигуряване на заместващо благо на отнетото му вследствие на заповедта. Последното безспорно доказва причинната връзка между отменената заповед и направените разходи. В случай, че същата не беше издадена, не би било необходимо осигуряването на наето МПС, респ. извършването на разхода.

По изложените съображения, исковата молба следва да бъде уважена до претендиращия размер.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати и лихва върху сумата, считано от завеждане на исковата молба до пълното изплащане на сумата.

Съдът намира, че следва да осъди ответника да заплати и направените в настоящото производство разноски, които са доказани и за които е представен списък. Договореният адвокатски хонорар е в близък размер до установения минимум за този тип производства, поради което възражението за прекомерност не следва да бъде уважено.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР П. да заплати в полза на С. Д. П. сумата от 2100 / две хиляди сто/ лева, ведно със законната лихва върху сумата до момента на изплащането ѝ.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР П. да заплати в полза на С. Д. П. сумата от 900 /деветстотин/ лева, представляваща адвокатски хонорар / 600 лева/ и депозит за вещо лице / 300/ лева, представляващи разноски за настоящото производство.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ:

